

HoGent

Faculteit Bedrijf en Organisatie

Security en Managebility van Docker containers

Tomas Vercautter

Scriptie voorgedragen tot het bekomen van de graad van
Bachelor in de toegepaste informatica

Promotor:
Bert Van Vreckem
Co-promotor:
Bert Van Vreckem

Instelling: —

Academiejaar: 2015-2016

Tweede examenperiode

Faculteit Bedrijf en Organisatie

Security en Managebility van Docker containers

Tomas Vercautter

Scriptie voorgedragen tot het bekomen van de graad van
Bachelor in de toegepaste informatica

Promotor:
Bert Van Vreckem
Co-promotor:
Bert Van Vreckem

Instelling: —

Academiejaar: 2015-2016

Tweede examenperiode

Samenvatting

Sinds het uitkomen van Docker zijn er heel wat vragen geweest in verband met de security en manageability van Docker containers. Heel wat mensen zijn gestopt met het gebruik van Docker door een probleem op een van deze twee vlakken. In dit onderzoek wordt er gezocht naar oplossingen om deze problemen weg te werken. Bij security is er standaard heel wat in orde. Maar er zijn ook wel punten waar er verbetering mogelijk is met enkele simpele toevoegingen. Een element dat veel over het hoofd gekeken wordt is het beveiligen van de Docker images waar we onze containers op baseren. Bij het managen van Docker containers moet er vooral rekening gehouden worden met het feit dat Docker containers veel flexibeler en vluchtiger zijn dan virtuele machines. Uit het onderzoek kunnen we concluderen dat heel wat problemen met Docker gebaseerd zijn op een verkeerde verwachting van wat Docker kan doen. Docker is een flexibele, krachtige en complexe tool die ook op die manier moet benaderd worden voor het beveiligen en managen ervan.

Voorwoord

In deze bachelor proef wordt er van uitgegaan dat de lezer een basis kennis heeft van docker en linux. De belangrijkste elementen van docker die men best vo

Inhoudsopgave

1	Inleiding	5
1.1	Probleemstelling en context	5
1.2	Doelstelling en onderzoeksvraag/-vragen	6
2	Methodologie	7
3	Docker	9
3.1	Geschiedenis van Containers	9
3.2	Wat is Docker	10
3.3	Hoe gebruikt men Docker	11
3.3.1	Installatie	11
3.3.2	Docker images	12
3.3.3	Docker run	15
4	Security	17
4.1	Host Configuration	17
4.1.1	Up-to-date houden van het systeem	18
4.1.2	Configureren van het systeem	18

4.2	Docker daemon configuratie	19
4.2.1	Globale configuratie	19
4.2.2	netwerk configuratie	19
4.2.3	Permissies voor Docker config files	20
4.3	Security of Docker images	20
4.3.1	Images van de Docker hub	20
4.3.2	Zelf Docker Images maken	22
4.4	Container configuration	23
4.4.1	docker run commando configureren	23
4.4.2	Container configuratie	25
5	Manageability	27
5.1	Manueel beheren	27
5.2	Managen met process manager	29
5.3	Managen met tools	30
5.4	Logging en monitoring	31
6	Conclusie	32

Hoofdstuk 1

Inleiding

Het gebruik van docker containers is een manier van virtualiseren van services. Hierbij worden services in een

In deze bachelorproef zal ik onderzoek doen naar de security en managebility van Docker containers en deze vergelijken met de security en managebility van het draaien van de services rechtstreeks op de virtuele machine.

Deze bachelorproef is onderverdeeld in drie grote delen. In de eerste plaats bespreek ik de security zelf. In een tweede deel zal ik het hebben over de managebility van Docker containers. En als laatste onderdeel bespreek ik logging en monitoring bij Docker containers.

1.1 Probleemstelling en context

Docker is een nieuwe speler op de virtualisatiemarkt die in korte tijd een substantieel marktaandeel heeft ingenomen. Hiervoor hebben ze Linux LXC containers gebruiksvriendelijker gemaakt. Dit type container ligt ergens in het midden tussen een chroot jail (isoleren van een proces van het rest van het systeem) en een volledige virtuele machine. Sinds Docker is uitgekomen voor het grote publiek zijn er altijd al vragen geweest naar in hoeverre deze vorm van virtualisatie veilig genoeg was om in productie te gebruiken. Als we in Google iets zoeken rond problemen met Docker of mensen die gestopt zijn met Docker te gebruiken, vinden we heel wat posts met als titel iets in de zin van "Why I stopped using Docker". De meeste mensen stoppen met het gebruik

van Docker omdat ze problemen vinden met ofwel de beveiliging van de container omgeving, ofwel hebben ze problemen met het managen van hun containers. Deze kritieken of problemen met Docker zijn er al sinds de eerste uitgave van Docker en blijven nu en dan de kop op steken.

1.2 Doelstelling en onderzoeksvraag/-vragen

De doelstelling van deze bachelor proef bestaat uit het ophelderen van kritieken op vlak van de manageability en beveiliging van deze containers. Hiervoor gaan we eerst op zoek naar welke kritiekpunten er te vinden zijn. er zal zo veel mogelijk gekijken worden naar recentere kritieken omdat Docker snel geëvolueerd is, kunnen kritieken van twee maanden geleden al verouderd zijn. Daarna zullen we in de eerste plaats kijken of deze kritiek gerechtvaardigd is. Indien dit het geval is, zal er onderzocht worden hoe we deze kritiekpunten mogelijks kunnen wegwerken met bepaalde zelf toepasbare technieken of best-practices. Of zijn er elementen die zullen moeten geïmplementeerd worden door de Docker community zelf?

Daarnaast zijn er veel mensen die van Docker containers een veiligere en meer handelbare ervaring verwachten dan als ze met virtuele machines werken. Dus zal er in dit onderzoek ook gekeken worden naar hoe Docker containers op minstens hetzelfde niveau gekregen kunnen worden als een klassieke virtuele machine, zowel qua beheersbaarheid als op beveiligings vlak

Hoofdstuk 2

Methodologie

Een eerste stap in het onderzoek naar problemen zowel op vlak van security als van manageability bij Docker containers was wegwijs geraken in de wereld van Docker. Hiervoor heb ik twee maanden lang elke dag intensief gebruik gemaakt Docker. Hierbij heb ik een volledige omgeving opgezet waarop applicaties gedeployed werden. Hierdoor kon er een beeld verkregen worden van de problemen die andere mensen hebben met Docker en konden ook de eventuele oplossingen getest worden op een omgeving die zo dicht mogelijk aansluit bij een mogelijk productiewaardige omgeving.

Tijdens het opzetten van de omgeving is er ook op zoek gegaan naar eventuele kritieken die op het internet te vinden waren en hoe men deze kritieken staafde. In de eerste plaats is er op zoek gegaan naar eventuele problemen in verband met beveiliging en wanneer die ontstonden. Daarnaast is er onderzoek gedaan naar problemen in verband met monitoring/manageability. Na het intensief gebruiken van Docker en het onderzoek naar problemen was het makkelijker om een beter zicht te vormen over welke problemen er nu effectief bestaan in verband met Docker container en of deze terecht zijn. Maar ook welke problemen er al waren opgelost.

Na het vinden van deze kritieken moet er gekeken worden of deze kritieken ook voorkomen bij virtuele machines. Meerbepaald of er vroeger op dit vlak ook problemen waren met de virtuele oplossingen en indien zo hoe werd dit opgelost? Ook heb ik gekeken naar hoe de beveiliging en manageability van gewone virtuele machines wordt aangepakt. Dit zorgt er voor dat ik een goed idee heb van waar andere systemen problemen mee hadden en hoe dit verholpen werd/wordt.

Hierbij kan ik dan de gevonden problemen zowel voor manageability als security bij Docker containers gaan vergelijken met de probleempunten bij virtuele machines. Zijn

er elementen die we kunnen oplossen op dezelfde of een gelijkaardige manier als bij virtuele machines. En zijn er dingen die we nog niet hebben tegengekomen bij virtuele machines maar nu wel moeten opgelost worden met Docker?

Als laatste ga ik dan kijken hoe we deze kritiekpunten kunnen verhelpen. Meer bepaald zijn er tools, technieken of best-practices die we kunnen gebruiken om dit te verhelpen of zijn er dingen die we niet zelf kunnen oplossen maar moeten opgelost worden door de Docker defs?

Hoofdstuk 3

Docker

3.1 Geschiedenis van Containers

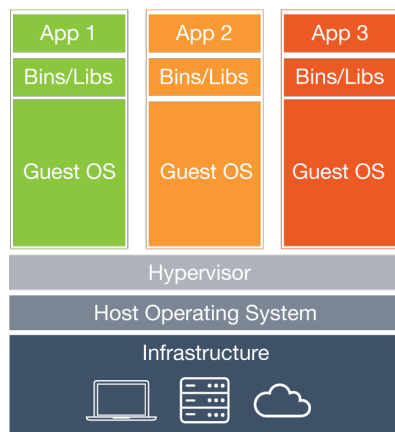
Docker bestaat op zich nog niet zo lang. Versie 0.1.0 is uitgekomen op 26 maart 2013 en versie 1.0.0, aldus de eerste effectieve release, kwam uit op 9 juni 2014. Hierdoor is er nog niet veel geschiedenis aan Docker. Maar als we terugkijken naar de evolutie van containers gaat dit verder terug. Het idee van containers gaat terug tot 1979 met de toevoeging van chroot in UNIX V7. chroot is een eerste concept van containerization. Hierbij wordt voor elk proces een geïsoleerde ruimte op de schijf voorzien, ook wel een "chroot jail" genoemd. Na chroot duurde het tot het jaar 2000 tot het volgende op de markt kwam. FreeBSD Jails(2000) en Linux VServer(2001) waren beide jail mechanismen die verder bouwden op chroot. Hierna kwamen enkele oplossingen op de markt die al dichter aansluiten bij de container die we nu kennen, namelijk Solaris Containers(2004), OpenVZ(2005), Process Containers(2006) en Control Groups(2007).

Daarna werd in 2008 LXC (LinuX Containers) toegevoegd aan de linux kernel. Dit was de basis voor latere containerizatie technologieën. LXC combineerde het gebruik van cgroups (dit stond in voor isolatie en resource management) en namespaces (dit zorgde ervoor dat groups opgesplitst konden worden waardoor ze elkaar niet kunnen "zien")?. In 2014 werd de versie 1.0 van LXC uitgebracht. Hierbij werd onder andere ondersteuning toegevoegd voor SELinux. De eerste versies van Docker waren ontwikkeld als een interne tool bij het bedrijf dotCloud. Deze tool zorgde voor een versimpeling voor het gebruik van LXC. Later werd dit uitgebracht onder de naam Docker en werd de LCX container vervangen door hun eigen driver LibContainer. Docker zorgde als één van de eerste voor een volledig ecosysteem voor het beheren van containers ?.

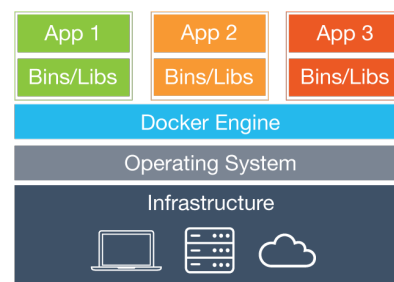
3.2 Wat is Docker

Docker is een open source project om een applicatie te verpakken, verzenden en te draaien als een weinig resources gebruikende container. Anders gezegd wordt in een Docker Container alles om een programma te draaien verpakt in een compleet bestandsysteem namelijk: code, runtime, systeem tool en systeem libraries. Alles wat er normaal op een server zou worden geïnstalleerd. Dit garandeert dat de applicatie zich altijd op dezelfde manier zal gedragen in welke omgeving het ook draait ?.

Een vergelijking met virtuele machines is snel gemaakt. Voor de isolatie van systeembronnen werkt het op dezelfde manier. Maar waar de verschillen liggen, is de grootte, flexibiliteit en performantie. Doordat Docker gebruik maakt van containerization gebeurt de virtualisatie op het niveau van de kernel tegenover virtuele machines waarbij dit niet zo is.

Figuur 3.1: Virtualisatie bij Virtuele machines- ?

Figuur 3.2: Virtualisatie bij Docker Containers - ?

Een korte visualisatie van hoe containers werken kunnen we zien op de voorgaande afbeeldingen. Hierbij zien we dat, traditioneel bij virtuele machines, we op de host, die zich rechtstreeks op de hardware bevindt, een hypervisor nodig hebben die de onderliggende hardware zal virtualiseren voor gebruik van de virtuele gastmachines. Op elke gast machine bevindt zich een eigen besturingssysteem die uniek is voor elke gast. Daarnaast moeten ook onze applicatie draaien samen met de binaries en libraries die het nodig heeft. Bij containerisatie en specifiek voor docker containers wordt de hypervisor vervangen door de docker engine en gaan we voor elke applicatie onze binaries en libraries samen met de applicatie zelf gaan draaien in onze container. Hierdoor krijgen we snellere deployment, opstarttijden en migratie. Daarnaast is er ook veel minder overhead doordat niet elke applicatie moet draaien op een eigen besturingssysteem en

een eigen kernel.

3.3 Hoe gebruikt men Docker

Doordat in deze bachelorproef zeer veel met docker gewerkt wordt en het relatief nieuwe software is, zal ik in deze sectie uitleggen hoe men zelf met docker aan de slag kan. Het basisgebruik van Docker is bewust simpel gehouden. Maar we mogen niet vergeten dat we over een krachtige en flexibele tool beschikken waardoor we docker ook complex kunnen maken.

3.3.1 Installatie

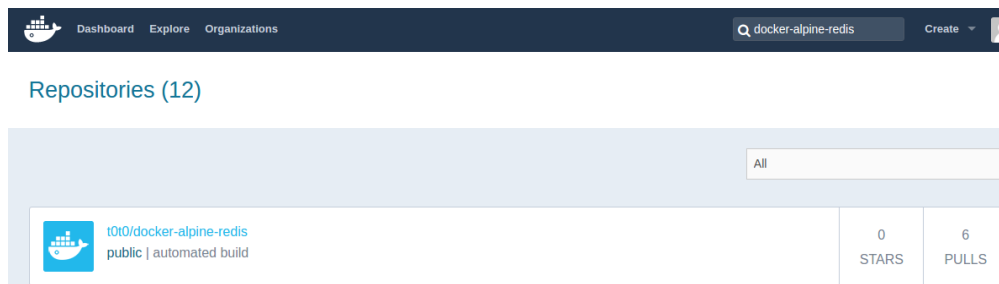
De installatie van Docker kan op verschillende manieren. Een van deze manieren is met het 'curl' commando. Daarnaast beschikt Docker ook over een 'apt' en 'yum' repository. Installatie met de package managers voor 'apt' en 'yum' doen we met 'sudo apt-get install Docker' en 'sudo yum install Docker' respectievelijk. Voor de installatie met 'curl' gaan we uit van een Ubuntu systeem maar kan ook uitgevoerd worden met een andere package manager op een ander linux besturingssysteem. Een eerste stap is de installatie van 'curl' zelf. Hiervoor wordt er eerst gekeken of 'curl' al geïnstalleerd is. 'sudo which curl' geeft de geïnstalleerde versie van 'curl' terug, op voorwaarde dat het zich al op het systeem bevind. Indien het niet geïnstalleerd is, is het mogelijk om met 'sudo apt-get update' en 'sudo apt-get install curl' het 'curl' programma te installeren. Deze stap kan op andere besturingssystemen uitgevoerd worden met de package manager van dat besturingssysteem. In veel besturingssysteem wordt curl al meegeleverd van de ontwikkelaar. Daarna kunnen we het commando 'curl -fsSL https://get.docker.com/ | sh' uitvoeren. Dit zal Docker downloaden en installeren. Dit is op de verschillende besturingssystemen hetzelfde. Als we Docker installeren via een user moeten we er rekening mee houden dat we de deze gebruiker root rechten geven, meer hierover in het hoofdstuk over security. Na het installeren van Docker kunnen we met het commando 'docker run hello-world' nagaan of onze installatie gelukt is. Indien de installatie succesvol was, moeten we nu samen met nog andere uitvoer het bericht 'Hello from Docker. This message shows that your installation appears to be working correctly.' krijgen. De volledige uitvoer die verkregen wordt bij een succesvolle installatie weergegeven in de afbeelding hieronder.

3.3.2 Docker images

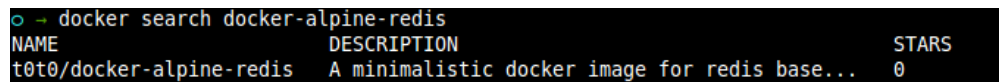
Wanneer we images gebruiken hebben we twee opties. Aan de ene kant kunnen we de docker images van een repository gebruiken (bvb. de Docker hub) aan de andere kant hebben we ook de optie om onze eigen images te maken.

Docker images van een repository

In dit voorbeeld gaan we de Docker hub repository gebruiken. Dit is de officiële repository van Docker. Iedereen kan images uploaden naar de Docker hub. Het enige dat daarvoor benodigd is, is een Docker hub account. Om te kijken welke Images er beschikbaar zijn hebben we 2 opties. Ofwel kijken we op de website van docker hub (hub.docker.com). Hier kunnen we met behulp van de search bar (zie image) Docker images zoeken. We kunnen dit ook direct van de command line. Dit doen we met het commando 'docker search ZOEKTERM', hierbij doorzoeken we alle geïnstalleerde registries op onze machine (standaard is dit enkel de Docker hub). Om een voorbeeld te geven, gaan we op zoek naar een image genaamd 'docker-alpine-redis' het resultaat van deze zoekopdracht volgens de twee voorgaande methodes is terug te vinden in de volgende figuren.

Figuur 3.3: Zoeken naar images op de docker hub site

Figuur 3.4: Zoeken naar images via command-line

Eigen Docker images maken

Naast het gebruik van de Docker hub kunnen we ook onze eigen images maken die we desgewenst kunnen uploaden naar de Docker hub. Het maken van een docker image begint bij een Dockerfile. In deze Docker file definiëren we hoe onze container er moet uitzien wanneer we de image inladen in die container. Een eerste stap is het aanmaken van een map waarin we gaan werken. Deze map is de context die naar de docker daemon wordt gestuurd om de image te maken, dit wil zeggen dat de docker daemon die de image gaat maken voor ons niet buiten deze folder kan op zoek gaan naar files die we willen toevoegen. Dus alle files die we willen toevoegen aan onze image moeten we in deze folder plaatsen. na het aanmaken van deze map voegen we er een bestand genaamd 'Dockerfile' (case sensitive) aan toe. Een voorbeeld van zo een 'Dockerfile' vinden we hieronder.

```
1 # Base image alpine
2 FROM alpine:3.3
3
4 MAINTAINER Tomas Vercautter & Toon Lamberigts
5
6 # Environment variabelen
7 ENV REDIS_VERSION=3.0.7
8 ENV REDIS_IMAGE=redis-$REDIS_VERSION
9 ENV REDIS_IMAGE_TAR=$REDIS_IMAGE.tar.gz
10 ENV REDIS_DOWNLOAD_URL=http://download.redis.io/releases/
    $REDIS_IMAGE_TAR
11
12 # Install redis en dependencies
13 RUN apk --no-cache add --virtual .dependencies \
14     make \
15     gcc \
16     wget \
17     linux-headers \
18     musl-dev \
19     tcl \
20     tar && \
21     wget "$REDIS_DOWNLOAD_URL" && \
22     tar xzf $REDIS_IMAGE_TAR && \
23     cd $REDIS_IMAGE && \
24     make && \
25     cp src/redis-server /usr/bin/ && \
26     cp src/redis-cli /usr/bin/ && \
27     rm -r /$REDIS_IMAGE && \
28     rm -r /$REDIS_IMAGE_TAR && \
29     apk del .dependencies && \
30     rm -rf /var/cache/apk/* && \
31     mkdir /data
32
33 # Commando die wordt uigevoerd bij het starten van container
34 CMD redis-server --dir /data --appendonly yes
```

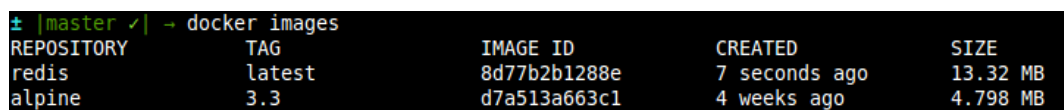


```
35  
36 # Expose de poort voor redis  
37 EXPOSE 6379
```

In deze Dockerfile zien we een aantal sleutelwoorden, telkens aan het begin van een lijn in hoofdletters. Dit zijn de verschillende elementen van de Dockerfile. Docker images kunnen gebaseerd zijn op andere Docker images. Dit wordt gedefinieerd met het sleutelwoord 'FROM' hier kan je zien dat deze image gebaseerd is op een ander image die het Alpine Linux besturingssysteem bevat, meer bepaald de image met tag '3.3'. Het volgende sleutelwoord dat we tegenkomen is 'MAINTAINER' dit voegt aan de image info een 'author' tag toe. Dit kunnen we zien met 'docker inspect NAME'. Dit toont ons alle informatie over de container of image gedefinieerd met 'NAME'. Het 'MAINTAINER' sleutelwoord geeft verder geen invloed op de werking van de image. Daarna komen we het 'ENV' sleutelwoord tegen. Hiermee kunnen we omgevingsvariabelen declareren voor de image. Dit wordt vaak gebruikt om versies van software aan te duiden waardoor de Dockerfile makkelijker leesbaar blijft. Het 'RUN' sleutelwoord duid aan welke commando's uitgevoerd worden bij het aanmaken van de image. Dit zijn de commando's die normaal zouden uitgevoerd worden bij het installeren van de gewenste software. In dit geval installeren we de service redis, een open-source database systeem, dus hebben we eerst de afhankelijkheden voor het installeren van redis in een groep geïnstalleerd waardoor we die later kunnen verwijderen als groep. Hierna wordt redis gedownload van de officiële site, uitgepakt en geïnstalleerd. Na de installatie ruimen we alles op om de image zo klein mogelijk te houden. Dan hebben we twee sleutelwoorden die het uitvoeren van de container makkelijker maken, namelijk 'CMD' en 'EXPOSE'. 'CMD' zorgt ervoor dat het commando dat erna komt uitgevoerd wordt wanneer we een container met deze image opstarten en 'EXPOSE' zet een poort van de container, in dit geval 6379, open. Door deze twee sleutelwoorden moeten we de twee overeenstemmende opties niet meer meegeven in ons run commando.

Het creëren van een image uit een Dockerfile wordt gedaan met het Docker build commando, 'docker build [OPTIONS] PATH' waarbij de optie 'PATH' wordt vervangen door het pad (relatief of absoluut) naar de buildcontext die zal worden meegegeven naar de Docker daemon voor het bouwen van de image. In dit geval is dat de map die zojuist werd aangemaakt. De Docker daemon zal dan op zoek gaan in de hoofdmap van de buildcontext naar een Dockerfile en de met sleutelwoorden gedefinieerde commando's uitvoeren. Na het uitvoeren van de commandos is een Docker image gemaakt van onze Dockerfile. Indien de Dockerfile zich niet in de root van onze buildcontext bevindt kan er met de optie '-f' een relatief pad naar de Dockerfile toegevoegd worden. Met de optie '-t' kunnen we een eigen tag meegeven aan onze image. Dit helpt ons met het identificeren van de image. In ons voorbeeld met de Dockerfile voor redis is het commando 'docker build -t redis .' indien we ons in de map met de Dockerfile bevinden.

Na het uitvoeren van het commando hebben we een image genaamd redis gemaakt met onze Dockerfile. Dit kunnen we controleren met het 'docker images' commando. Dit geeft ons een lijst met alle images die zich lokaal op onze machine bevinden. In ons geval geeft dit de volgende output. Hierop kunnen we zien dat de image voor 'alpine:3.3' is gedownload doordat we dit als base image hebben gedefinieerd en dat onze 'redis' image is aangemaakt.

REPOSITORY	TAG	IMAGE ID	CREATED	SIZE
redis	latest	8d77b2b1288e	7 seconds ago	13.32 MB
alpine	3.3	d7a513a663c1	4 weeks ago	4.798 MB

Figuur 3.5: Output van het docker images commando

3.3.3 Docker run

Met het 'docker run [OPTIONS] IMAGE[:TAG|@DIGEST] [COMMAND] [ARG...]' commando kunnen we een image naar keuze inladen in een container. Het basiscommando hebben we al eerder gebruikt met 'docker run hello-world'. Dit commando neemt de Docker image 'hello-world' en laadt deze in een container waardoor ze interactie kan uitoefenen met de omgeving. Bij het uitvoeren van het 'docker run' commando kunnen we zowel een locale image als een image uit een repository kiezen. Om een image te kiezen van uit een repository moeten er niets extra geladen worden. De Docker software kijkt bij het uitvoeren van het commando eerst of we image lokaal hebben. Indien dit het geval is, wordt de image in een container geladen en opgestart. Indien dit niet het geval is, zoekt de Docker software naar de image in de voorgedefinieerde repositories (standaard enkel Docker hub). als de gekozen image gevonden wordt, gaat het systeem deze image downloaden, inladen en opstarten.

Daarnaast kunnen we ook opties meegeven aan het run commando. Enkele voorbeelden van deze opties zijn '-v', '--expose', '-p', '--name' en '-d'. De '-v' optie laat ons toe om mappen van op het hostsysteem te mounten in de container. Extra poorten exposen die nog niet in de image gedefinieerd zijn kan met de '--expose' optie. Als er daarnaast ook poorten van de container gemapt moeten worden op poorten van de host is dit ook mogelijk met '-p' optie. Een unieke naam meegeven aan onze container is mogelijk met de optie '--name'. Indien de we de container niet willen 'attachen' aan ons terminal venster, kunnen we de container 'detached' laten draaien met de optie '-d'. Moesten we dit niet meegeven wordt de container attached aan ons terminal venster en kan deze voor niets anders meer gebruikt worden. Dit zijn slechts enkel voorbeelden van opties die we hebben de rest van de opties zijn te vinden in de Docker run reference (TODO INSERT LINK TO REFERENCE BIJLAGE?). Ook kunnen er

commando's meegeven worden bij het runnen van een container. Het meegegeven commando wordt uitgevoerd als bij het opstarten van de container. Er moet altijd een commando meegegeven worden als we een container willen starten, maar dit kan ook worden meegegeven in de image. Als voorbeeld zullen we de redis image dat we daarnet hebben gemaakt laden in een container. Hiervoor gebruiken we het commando 'docker run -d --name redisContainer redis'. Dit maakt van onze image genaamd redis een container genaamd redisContainer die detached draait. Om te controleren als onze container nu draait gebruiken we het commando 'docker ps' dit geeft ons een lijst van alle draaiende containers op onze machine.

```
master ~$ docker ps
CONTAINER ID   IMAGE      COMMAND                  CREATED        STATUS        PORTS        NAMES
5b000f28ed5d   redis     "/bin/sh -c 'redis-se"   6 seconds ago Up 6 seconds  6379/tcp     redisContainer
```

Figuur 3.6: Output van het docker ps commando

Hoofdstuk 4

Security

Op vlak van security is er gestart van de CIS Docker 1.6 Benchmark geschreven door ?. Hierin is in samenwerking met de "Center for Internet Security", onderzoek gedaan naar de beveiliging van Docker containers. Dit onderzoek is onderverdeeld in zes grote onderdelen namelijk Host configuration, Docker daemon configuration, Docker daemon configuration files, Container images and build file, Container runtime en Docker security operations. Hierbij wordt er gekeken welke van deze elementen standaard in Docker worden uitgevoerd. In dit hoofdstuk zullen dezelfde zes onderdelen behandeld en vergeleken worden. Hierbij zal er daarnaast gekeken worden hoe we deze beveiliging aanpakken wanneer onze services in een Docker container uitgevoerd worden, tegenover wanneer deze native in onze virtuele machine draaien.

Hierbij zijn ook telkens deze methodes voor Docker containers uitgetest om te kijken hoe makkelijk deze kunnen geïmplementeerd worden in een nieuwe omgeving of bestaande omgeving. Een grote hulp hiervoor was de github repository "docker-bench-security" van Docker een grote hulp. Dit is een script die alle elementen die worden aangehaald in CIS Docker 1.6 Benchmark automatisch getest en feedback over gegeven.

4.1 Host Configuration

Een van de belangrijkste onderdelen in het beveiligen van de Docker stack, zijnde de combinatie van de docker host machine en de docker containers, is het beveiligen van de host machine waarop de Docker containers zich zullen bevinden. Dit heeft twee grote

onderdelen, namelijk het up-to-date houden van het systeem en het juist configureren van het systeem.

4.1.1 Up-to-date houden van het systeem

Om de veiligheid van een systeem te kunnen garanderen moet er ten allen tijde gezorgd worden dat het systeem up-to-date blijft. Dit zorgt ervoor dat veiligheidsgebreken die gekend en gepatcht zijn ook op het systeem beveiligd zijn. Doordat we Docker gebruiken komt hier nog een extra laag bij. Bij het Updaten van een machine waarop de services rechtstreeks draaien moeten enkel het host systeem, de kernel van het host systeem en de services up to date blijven. Doordat Docker een kernel deelt met het hostsysteem wordt het up to date houden van de kernel belangrijker. Naast het onderhouden van de voorvernoemde elementen moet er nu, doordat we Docker gebruiken, nog met twee extra dingen rekening gehouden worden. Enerzijds moet Docker zelf nu ook bijgewerkt worden, maar een onderdeel dat soms vergeten wordt, is dat elke container nu ook zijn eigen besturingssysteem gebruikt. Hierover wordt er verder bij het beveiligen van Container images meer uitleg over gegeven.

4.1.2 Configureren van het systeem

Bij het configureren van het hostsysteem wordt net zoals bij het up to date houden van het systeem dezelfde stappen van een native applicatie op een hostsysteem configureren gevolgd. Maar door de extra laag komen daar nog extra stappen bij. Bij een systeem waar Docker op draait, wordt er aangeraden om een aparte partitie te creëren voor de containers. Dit is een simpele operatie waardoor alle Docker gerelateerde bestanden zich niet meer tussen de bestanden van het hostsysteem bevinden.

Daarnaast moet ook onder controle gehouden worden wie toegang krijgt tot de Docker daemon. De Docker daemon heeft 'root' access, gebruikers die worden toegevoegd aan de 'docker' usergroup en geen 'root' privileges hebben kunnen hierdoor 'root' access verkrijgen tot het hostsysteem. Men kan mappen sharen tussen het host systeem en een guest container en zo toegang verkrijgen tot de gemounte mappen. Doordat containers standaard altijd runnen als 'root' heeft de container, als de '/' map gemount is op deze container, ongelimiteerde toegang tot het volledige host systeem. Hierdoor kunnen zonder restricties aanpassingen aan het hostsysteem gedaan worden. Dit betekent dat een gebruiker die toegang heeft tot de Docker daemon verhoogde rechten kan verkrijgen door gewoon een container op te starten.

Zoals bij een virtuele machine waarop de services rechtstreeks worden uitgevoerd, wordt ook bij een systeem waar Docker containers op draaien aangeraden overbodige services uit te schakelen of te verwijderen. Moest een gebruiker door een van deze services toegang krijgen tot het hostsysteem, zou hij makkelijker 'root' rechten kunnen verkrijgen volgens de manier beschreven in de vorige paragraaf.

4.2 Docker daemon configuratie

Bij het beveiligen van de docker stack is ook de configuratie van de docker daemon een belangrijk element. Dit heeft twee grote onderdelen. Enerzijds de configuratie van de docker daemon zelf, dit houdt in dat we de daemon zelf zo gaan configureren dat deze zo veilig en robuust mogelijk wordt. Aan de andere kant moeten we ook zorgen dat de configuratie bestanden zelf de juiste file permissies en eigenaars hebben. Hierbij is de vergelijking met een virtuele machine, waar de services rechtstreeks op draaien, moeilijk aangezien er hier geen docker daemon op te vinden is. Omdat het configureren van de Docker daemon dingen verandert die voor elke container toegepast worden, kunnen we het wel vergelijken met hoe de individuele services globaal geconfigureerd worden.

4.2.1 Globale configuratie

Oorspronkelijk was (zoals uitgelegd in 3.1 Geschiedenis van Containers) Docker gemaakt als een interne tool voor dotCloud om het gebruik van LXC (Linux Containers) te vergemakkelijken. Docker kan nu (op het moment van het schrijven van deze Bachelorproef) nog gebruik maken van de LXC Driver om containers uit te voeren. Al is er ondersteuning voor deze uitvoering met LXC wordt dit niet aangeraden. Zonder expliciet mee te geven aan de Docker daemon dat LXC als 'execution driver' moet gebruikt worden zal automatisch de libcontainer driver van Docker zelf gebruikt worden. Hier ligt ook de verdere ontwikkeling en ondersteuning voor onder andere meer geavanceerde networking, firewall en beveiliging.

4.2.2 netwerk configuratie

Docker heeft om verkeerde configuratie van het netwerk te vermijden toegang nodig tot de iptables. Deze iptables wordt gebruikt voor het opzetten, onderhouden en inspecteren van filter regels voor IP pakketten in de linux kernel. Deze permissie is standaard

toegewezen aan Docker. Naast de permissies voor de iptables is er ook standaard communicatie toegestaan tussen de containers onderling zelfs zonder containers te linken met `'-link=CONTAINERNAME'`. Het wordt aangeraden om dit af te zetten door de Docker daemon op te starten met de flag `'-icc=false'`. Indien we dit niet doen kan er ongewenste communicatie zijn tussen twee containers. Containers kunnen na het toevoegen van de inter container communication flag nog altijd communiceren met elkaar mits het expliciet linken van de gewenste containers met `'-link=CONTAINERNAME'`.

4.2.3 Permissies voor Docker config files

Het configureren van de Docker daemon met de juiste instellingen voor zowel netwerking, registry gebruik en algemene configuratie heeft enkel nut als we ook de configuratie bestanden waarin deze instellingen worden bewaard correct beveiligd zijn. Standaard worden de bestanden die Docker gebruikt pas aangemaakt wanneer de daemon ze nodig heeft. Deze worden ook aangemaakt met de correcte permissies. De `'/etc/docker'` folder waarin alle files in verband met containers en images onder andere worden in opgeslagen. Deze is standaard beveiligd met toegewezen gebruikersgroep en eigenaar op `'root'` en permissies hiervoor lezen, schrijven en uitvoeren voor de eigenaar en enkel lees en uitvoerrechten (dus ook niet verwijderen) voor de niet-eigenaars ?.

4.3 Security of Docker images

Als men het hebben over de beveiliging van Docker images zijn er twee grote categoriën die moeten onderscheiden worden. Een eerste categorie is wanneer we werken met Docker images die afkomstig zijn van de officiële Docker Hub Registry, een repository waar iedereen zijn images op kan posten en kan distribueren. Daarnaast hebben we ook de mogelijkheid om onze eigen images te maken.

4.3.1 Images van de Docker hub

Wanneer we Docker images gebruiken van de officiële Docker Hub Registry is een handig hulpmiddel het commando `'docker search zoekterm'`. Dit geeft ons een lijst van alle Docker images die voldoen aan deze zoekterm. Een voorbeeld hiervan vindt u hieronder.

```
$ docker search busybox
```

NAME	DESCRIPTION	STARS	OFFICIAL	AUTOMATED
busybox	Busybox base image.	316	[OK]	
progrum/busybox		50		[OK]
radial/busyboxplus	Full-chain, Internet enabled, busybox made...	8		[OK]
odise/busybox-python		2		[OK]

Een van de dingen die hierbij opvallen is de kolom 'OFFICIAL'. Een image die als officiële is aangeduid, is door het goedkeuringsproces van Docker zelf gegaan. Dit houdt onder andere in dat de images onderhouden worden, bij herhaaldelijk bouwen altijd hetzelfde resultaat bekomen wordt, consistent maar toch duidelijk zijn en goed beveiligd zijn. Meer hierover in het deel over eigen Docker images beveiligen.

De officiële images zijn in het algemeen veiliger om te gebruiken dan niet officiële images. Dit wil niet zeggen dat onofficiële images niet veilig kunnen zijn, maar deze zijn niet gecontroleerd geweest door Docker zelf. Doordat we bij het downloaden van een Docker image niet direct kunnen zien wat deze zal doen, wordt het dus sterk afgeraden om Docker images van niet vertrouwelijke bronnen te gebruiken.

Van elke image die gevonden wordt met 'docker search' en dus op de officiële repositories staat (ervan uitgaand dat er manueel geen andere repositories zijn toegevoegd) is online op de Docker hub webpagina een Dockerfile te vinden. Met deze Dockerfile kunnen we ook zelf kijken hoe de image precies is opgebouwd. Dit kan wel snel een tijdrovend proces worden aangezien Docker images kunnen gebaseerd zijn op andere images. Hierdoor kan voorkomen dat er meer dan een paar Dockerfiles moeten bekeken worden voordat men weet wat er precies allemaal inbegrepen zit in de onderzochte image.

Een ander belangrijk element dat met de officiële Docker images probeert opgelost te worden, is dat iedereen zijn eigen manier heeft om de Dockerfiles op te bouwen en software te installeren. Door een methodiek aan te bieden die gevolgd moet worden voordat de image kan opgenomen worden in de officiële Docker hub zorgen ze voor een gelijkaardige opbouw van Dockerfiles bij officiële Docker images.

De vergelijking met een virtuele machine zonder Docker kan gemaakt worden door de officiële Docker hub te vergelijken met een package archive, waarvan programma's kunnen geïnstalleerd worden in de meeste linux distributies. In beide gevallen kan zowel van de officiële repositories afgehaald worden als zelf niet officiële repositories toegevoegd. Het verschil ligt dan uiteraard in de aangeboden software, Docker images t.o.v. packages.

4.3.2 Zelf Docker Images maken

Als we zelf Docker images willen maken zijn de eisen die gesteld worden voor officiële Docker images een goede referentie. Uiteraard zijn er hier elementen die voor eigen gebruik niet uiterst noodzakelijk zijn, maar deze vormen een goede basis om van te vertrekken.

Als eerste belangrijk punt moeten we rekening houden met welke packages we willen gebruiken in onze images. Hierbij zijn dezelfde risico's aan verbonden net zoals bij het gebruiken van een virtuele machine zonder Docker. Enkel packages installeren die gebruikt worden en het goed configureren (indien nodig) van packages is hier even belangrijk als bij een gewone virtuele machine. het is daarom aangewezen om bij het installeren van packages de fingerprint te controleren.

Bij het maken van onze Docker images kunnen we ook bestanden kopiëren in onze container. Dit wordt best zo veel mogelijk vermeden maar indien toch vereist, is het best om de file specifiek te kopiëren en niet een hele map. Bij het kopiëren van een volledige map kunnen bij herbouwen ongewenste files in de map bijgekomen zijn, waardoor er een onverwacht of ongewenst resultaat kan bekomen worden.

Een belangrijk element om bij stil te staan als de gemaakte Docker image robuust wenst gemaakt te worden, is het definiëren van vaste package versies. Hierdoor blijven onze images bij het herbouwen van dezelfde versie altijd hetzelfde. Extra beveiliging kan hierdoor verkregen worden, door het gebruiken van specifieke versies van packages weten we ook altijd exact welke versies van deze packages er in onze image gebruikt worden. Een nadeel hieraan is dat bij het uitkomen van nieuwe updates en eventuele security updates en bugfixes we onze Docker images moeten aanpassen. In het algemeen wordt aangeraden om voorgedefinieerde versies te gebruiken, nieuwe versies van software worden best eerst uitvoerig getest vooraleer in gebruik genomen te worden. Door het definiëren van de versie die we willen gebruiken hebben we hierover volledige controle.

Het maken van onze eigen Docker images kunnen we dus volledig vergelijken met het configureren van een virtuele machine zonder Docker. Hierbij moet er ook gekeken worden naar welke bestanden we willen gebruiken op deze machine alsook welke packages er op geïnstalleerd moeten staan. Dezelfde veiligheidsvoorschriften die gebruikt worden bij het configureren van een virtuele machine zijn dus ook van toepassing op het maken van een eigen Docker image.

4.4 Container configuration

Als we Docker containers gebruiken, moeten de containers zelf ook goed geconfigureerd zijn. Een groot deel van de veiligheid van de containers zelf hangt af van hoe het 'docker run' commando gebruikt wordt. Daarnaast zijn er ook nog een aantal punten waarvoor er moet worden oppast of die kunnen geoptimaliseerd worden op de container zelf.

4.4.1 docker run commando configureren

Elke container word opgestart met het commando 'docker run [OPTIONS] IMAGE [COMMAND] [ARG...]'. Met dit commando kunnen aan de hand van onze zelfgemaakte Docker image of een gedownload Docker image een container aanmaken en direct opstarten. Doordat dit een van de belangrijkste commando's is die bij Docker hoort, is het uiteraard ook een van de krachtigste. Er moeten dus wel beter enkele dingen in gedachten gehouden worden bij het uitvoeren van dit commando.

Bij het uitvoeren van het standaard 'docker run' commando, namelijk 'docker run IMAGE' zijn er veel dingen die standaard in orde zijn. Uiteraard zijn er dingen waarmee er normaal geen problemen mee mogen zijn maar uitzonderlijk kunnen hier toch problemen opduiken.

Eén van deze dingen is de standaard Linux Kernel Capabilities die de container heeft. De werking Linux Kernel Capabilities valt buiten de scope van deze Bachelorproef en wordt daarom ook hier niet uitgebreid behandeld. Maar sterk vereenvoudigd is dit de basis instructieset die een linux besturingssysteem bezit, deze instructies zijn als gewone gebruiker niet allemaal toegankelijk maar de root user kan elke instructie uitvoeren. Docker heeft uit voorzorg hiervoor deze lijst met Capabilities al sterk verminderd in vergelijking met de gewone Linux Kernel Capabilities. Dit zorgt ervoor dat de root user in een container veel minder kan dan een root user op een gewoone machine. Bij meeste use cases is het ook niet noodzakelijk om de containers volledige root rechten te verschaffen. Hiervoor kunnen we dus de Linux Kernel Capabilities per container gaan tweak en enkel privileges toewijzen aan de containers die ze echt nodig hebben. Om deze beperking te omzeilen, kunnen Docker containers ook met de optie '-privileged' opstarten. Dit geeft de container alle Kernel Capabilities die het hostsysteem heeft en wordt dus best, buiten in enkele zeer specifieke use cases, vermeden.

Naast de mogelijkheid om de standaard Kernel Capabilities aan te passen van de containers hebben we ook de mogelijkheid om het processor en geheugen gebruik te li-

miteren. Docker containers kunnen zonder verdere configuratie het complete geheugen gebruiken van de host, hierdoor kunnen andere containers zonder geheugen geraken en dit kan voor problemen zorgen. De mogelijkheid dat een container het complete geheugen van het hostsysteem in beslag neemt, is zeker iets waar rekening mee gehouden moet worden. Hiervoor bestaat de optie `'-m'`. Hiermee kan de maximale hoeveelheid geheugen die een container mag gebruiken bepaald worden. Een optie om de minimale hoeveelheid geheugen voor containers met een kritieke rol vast te leggen ontbreekt daarbij heelaas. Hierdoor kunnen deze kritieke containers ook zonder geheugen geraken waardoor de werking van ons systeem in gedrang komt. Een mogelijkheid om dit te vermijden zou kunnen zijn, aan elke container een bepaalde hoeveelheid geheugen toe wijzen waardoor als de som gemaakt wordt van alle geheugengebruik die som lager blijft dan de maximale hoeveelheid geheugen dat de host ter beschikking kan stellen. Maar dan moet elke keer als een nieuwe container toegevoegd wordt elke container opnieuw opstarten met een andere hoeveelheid toegewezen geheugen. Hierdoor wordt er verloren aan flexibiliteit die net verkregen wordt door Docker te gebruiken, en dit is dus niet aan te raden. Daarnaast is er ook het gebruik van de Central Processing Unit (CPU). Elke container gebruikt standaard een gelijke hoeveelheid van de CPU. De optie die gebruikt wordt om het cpu gebruik te bepalen is de `'-c'` of de `cpu-shares` optie. Standaard heeft deze een waarde van 1024, als alle containers deze waarde hebben, krijgen ze allemaal gelijke prioriteit op de cpu. Door deze waarde te verhogen of verlagen kan er desgewenst een hogere of lagere prioriteit ingesteld voor de container met deze aangepaste optie.

Het is maar op het moment dat dit standaard `run` commando aangepast wordt met opties dat er enkele dingen zijn waarvoor er best wordt opgelet. Wanneer een Docker `run` commando wordt uitgevoerd, zijn er twee dingen die in opties kunnen toegevoegd worden waar men toch iets voorzichtiger mee moet zijn. Namelijk netwerk configuratie en mounts van host mappen in de container.

Netwerkconfiguratie van Docker is, als er niets aan is aangepast, tamelijk robuust. Maar indien aan dit commando aangepast wordt, is bestaat er de kans dat deze robuustheid te ondermijnd wordt. Eén van de elementen hierbij is poorten. Bij het verbinden naar buiten de machine, waarop een container opereert, moet zowel een poort op de host als een poort op de container worden opengesteld. Op deze manier worden deze poorten verbonden, waardoor het netwerkverkeer die op de gedefinieerde poort van de host toekomt, doorgezonden wordt naar de verbonden poort op de container. Een best practice hierbij is om altijd de volledige connectie te definiëren, dit wil zeggen dat zowel de de externe interface, de externe host poort als de interne container poort meegeven wordt in het `run` commando. Hierbij worden op de container best enkel poorten geopend die effectief gebruikt worden door deze container. Dit zorgt ervoor dat het aanvalsvlak via het netwerk op deze container verkleint. TC-

P/IP poorten onder 1024 op de host machine worden best ook vermeden om op te binden. Uiteraard zijn er services die hier op moeten binden, zoals een HTTP-proxy die op poort 80 moet luisteren om te kunnen functioneren, die ook veiliger als ze hierop gebonden zijn. Een goede maatstaf om te weten opdat een container op een geprivilegieerde poort gebonden moet worden, is kijken indien men de service die in de container draait, ook wanneer die op een virtuele machine draait, op een poort onder 1024 zou binden. Daarnaast hebben we net zoals bij Kernel Capabilities ook bij networking een manier om het intern Docker netwerk te omzeilen. Een container gebruikt standaard een bridged netwerk. Hierdoor wordt deze container in een aparte netwerk stack gestoken. Als we de optie `'-net=host'` meegeven overschrijven we dit en geven we de container toegang tot alle netwerkinterfaces van de host machine. Dit moet, tenzij in zeer specifieke toepassingen, niet gebruikt worden.

4.4.2 Container configuratie

Om extra beveiliging te voorzien voor de Docker containers is het mogelijk (indien ondersteund door de host besturingssysteem) om AppArmor en SELinux te gebruiken. Met AppArmor is het mogelijk om voor elke container apart een AppArmor profiel te maken. SELinux voor Docker moet aangezet worden bij het opstarten van de Docker Daemon. Dit kan simpel gedaan worden door de Daemon bij het starten de optie `'-selinux-enabled'` mee te geven. Hierna kunnen we SELinux security opties meegeven aan containers. Zowel AppArmor en SELinux zorgen ervoor dat we elke container individueel kunnen configureren op vlak van security. Het individueel configureren van SELinux en AppArmor voor containers kan vergeleken worden met het configureren voor processen op een niet-Docker systeem. Dit is buiten de scope van deze Bachelorproef en hier wordt daarom niet verder op ingegaan.

Daarnaast is een element dat we moeten bekijken wat we nu precies in een container willen draaien qua processen. Het idee achter Docker is om één enkele applicatie per container op te delen. Docker luistert standaard enkel op één hoofdproces. Dus indien we meerdere processen willen uitvoeren op één container, die niet gemaakt zijn om vanuit één hoofdproces op te starten en informatie terug door te geven via dit hoofdproces, moeten we procesbeheer gaan bijvoegen in de container. Dit zorgt er onder andere voor dat een container, wat algemeen gezien een simpel iets is, weer zeer complex wordt. Anderzijds zorgt dit ervoor dat je de processen binnen de container niet meer op een optimale manier kunt monitoren met Docker. Een voorbeeld hiervan zou zijn indien zowel de applicatie als de database op eenzelfde container staat. Indien deze configuratie zou gebruikt worden, zal er al snel opgemerkt worden dat het heel wat makkelijker zou zijn om gewoon de database uit de applicatie container te halen

en in zijn eigen container op te starten. Dit geeft ons naast een robuuster systeem (als de applicatie crasht zou het kunnen dat dit de database mee doet crashen indien het op dezelfde container draait) ook een meer schaalbaar systeem door gewoon meer applicatiecontainers te linken met dezelfde database container. Een ander voorbeeld van een nutteloos element om in een container te draaien is ssh, containers hebben in de meeste gevallen geen ssh nodig. Alle containers zijn namelijk al toegankelijk via het hostsysteem met het commando `'docker exec CONTAINER'` dus is daar de meest aangewezen plaats om SSH te installeren. Met een installatie van ssh op de hostmachine, kan er met een ssh connectie naar de host makkelijk ingelogd worden op elke container.

Hoofdstuk 5

Manageability

Wanneer de manageability van Docker containers onderzocht wordt, zijn er drie opties, in de eerste plaats kan alles manueel gemanaged worden. Daarnaast kan ook alles automatisch laten gemanaged worden door een proces manager. Ofwel kunnen er tools gebruikt worden om onze containers te beheren. Als men bezig is met het beheren van Docker containers moet er ook rekening gehouden worden met het beheren van onze docker images.

5.1 Manueel beheren

Een optie waarmee meestal begonnen wordt is het manueel managen van de Docker containers. Bij deze optie zullen de docker containers beheren enkel met de commando's die docker ons aanbied. Elke container individueel moeten aanroepen in elk commando lijkt mogelijk in het begin. Maar na het manueel uitvoeren van deze commando's wordt het al snel duidelijk dat met behulp van een kort script of een makefile het beheren heel wat makkelijker kan. Op deze manier kunnen we zowel onze containers managen als onze Docker images builden met veel kortere commando's. Containers managen met de volledige docker commando's of scripts/makefiles is doenbaar indien we enkele containers moeten managen zoals in een ontwikkel omgeving of een stabiele kleine omgeving. Het manueel managen van onze containers verwacht ook meer stabiliteit van onze containers. Indien er niemand de containers aan het monitoren zou zijn wanneer een container crasht, moet er gewacht worden tot er iemand deze manueel terug opstart. Hierdoor kan het dus gebeuren dat een container relatief langer onbeschikbaar is. In een development omgeving zijn de vereisten voor uptime veel

lager. Hier is het manueel managen van onze containers en images wel een optie. Bij het manueel managen wordt er ook gebruik gemaakt van scripts of makefiles. Een voorbeeld van beide vind u hieronder.

```
1 CONTAINER ?= redis
2 IMAGE_NAME ?= redis
3 IMAGE_VERSION ?= latest
4 HOSTNAME ?= redis-host
5
6
7 # full image name
8 IMAGE = $(IMAGE_NAME):$(IMAGE_VERSION)
9 # full ssh connect vars
10 CONNECT = $(REMOTE_USER_NAME)@$(IP)
11
12 build:
13     docker build -t $(IMAGE) .
14
15 run:
16     docker run -d --name $(CONTAINER) -h $(HOSTNAME) $(IMAGE)
17
18 logs:
19     docker logs $(CONTAINER)
20
21 kill_container:
22     docker kill $(CONTAINER)
23
24 remove_container:
25     docker rm $(CONTAINER)
26
27 remove_image:
28     docker rmi $(IMAGE)
29
30 update: kill_container remove_container remove_image build run
```

Met deze makefile hebben wordt er toegang verkregen tot de verschillende commando's die normaal volledig met de hand zouden moeten uitgeschreven worden, maar nu kunnen deze aangeroepen worden met 'make COMMANDO'. Als we dit bekijken met de voorgaande makefile zien we dat om onze redis container uit te voeren enkel 'make run' moest ingegeven worden in het terminal venster terwijl anders 'docker run --name redis redis' moest worden gebruikt. Bij dit voorbeeld is het commando dat zonder makefile zouden moeten uitgevoerd worden nog beperkt maar als er meer opties meegeven moeten worden met het commando kan het interessanter zijn om een kort make commando uit te voeren dan elke keer dat dezelfde container opgestart moet worden opnieuw het volledige commando uit te typen. Ook wordt consistentie behouden bij het uitvoeren van de commando's via Makefiles en kunnen eventuele menselijke

fouten zoals typfouten makkelijker geëlimineerd worden. Het ander voordeel dat hier ook uit voortkomt is dat make commando's ook kunnen aanroepen worden in andere make commando's, hierdoor kan het commando 'make update' gemaakt worden. Deze verwijdert onze oude bestaande container en image. Daarna wordt een nieuwe image gemaakt en ingeladen in een nieuwe container. Bovenaan de makefile vinden we ook variabelen die gebruikt kunnen worden in onze make commando's. Met behulp van deze variabelen kunnen we een makefile snel aanpassen voor het gebruik met een ander commando.

Bij het gebruik van scripts wordt ongeveer dezelfde functionaliteit verkregen als bij makefiles, enkel is de syntaxis voor het uitvoeren anders en de manier waarop het geschreven is. Hierboven vinden we een script die dezelfde functionaliteit zou hebben als het 'make update' commando.

5.2 Managen met process manager

Een andere optie die er is, zijn de containers managen met een process-manager. Hierbij kunnen de containers bekeken worden alsof het processen zijn. Als de containers gemanaged worden met een process-manager, moeten configuratie bestanden handmatig geschreven worden voor de gekozen process-manager. Die gekozen manager zal dan deze bestanden inlezen en vervolgens de met de parameters vanuit de configuratie bestanden onze containers starten en managen zoals het een ander proces zou beheeren. Een voorbeeld hiervan is het gebruik van Systemd Unit files. Dit is hieronder uitgewerkt voor de Redis Container uit hoofdstuk drie.

```
1 [Unit]
2 Description=Run a redis container
3 Author=Toon Lamberigts & Tomas Vercautter
4 Requires=docker.service
5
6 [Service]
7 ExecStartPre=/usr/bin/docker rm redis-container
8 ExecStart=/usr/bin/docker run --rm --name redis-container -h redis-
  host redis
9 ExecStop=/usr/bin/docker stop -t 2 redis
```

Deze unit file zal bij het proberen starten van de bijbehorende service ingeladen worden. Het 'ExecStartPre' gedeelte wordt uitgevoerd voor de service effectief zal starten. Deze zal de container verwijderen indien deze bestaat, om zeker te zijn dat er geen container genaamd 'redis-container' bestaat. Dit zou een fout genereren bij het opstarten waardoor de service zou falen. Dus uit voorzorg proberen we deze

container eerst te verwijderen voor het opstarten. Door het meegeven van een '-' voor het commando, zal het opstarten van deze service niet falen indien er geen container genaamd 'redis-container' bestaat (en het proberen verwijderen ervan een fout teruggeeft). Het onderdeel 'ExecStart' is het effectieve commando dat de service zal uitvoeren en zich aan zal binden. In dit geval is dat onze redis container. We geven bij het opstarten via unit files geen flag '-d', detached mee omdat we willen dat de container zich bind aan de service waardoor we de container kunnen monitoren via de aangemaakte service. Hiervoor geven we ook de '-rm' tag mee, deze zorgt ervoor dat bij het stoppen van de container hij ook direct verwijderd wordt. Dit gebeurt jammer genoeg enkel bij een correcte terminatie van de container. Dus indien de docker service crasht zal deze niet verwijderd worden maar wel gestopt.

5.3 Managen met tools

Een derde optie die bestaat is het managen van de containers met tools. In dit onderdeel wordt er niet uitgebreid beschrijven hoe elke tool werkt en hoe die moet gebruikt worden, dit moet geval per geval bekeken worden als dit een meerwaarde betekend voor het project met docker. In dit hoofdstuk wordt er geprobeert een voorbeeld te geven hoe tools zouden kunnen gebruiken worden in een docker omgeving. De tool waarover wat meer uitleg zal gegeven worden is Vagrant. Deze tool is enkel een voorbeeld en is zeker niet de enige tool. Vagrant is een tool ontwikkeld voor het gebruik in ontwikkelomgevingen en wordt door Hashicorp ontwikkeld. Daarnaast hebben ze ook Nomad, een nieuwe tool die in moet staan voor de deployment van containers. Andere bedrijven hebben andere tools en zoals hierboven vermeld moet voor elke use case gekeken worden hoe tools eventueel kunnen geïntegreerd worden in het ontwikkelproces met docker. Het voorbeeld van Vagrant dient om een idee de vormen van hoe tools gebruikt kunnen worden. Docker bied zelf ook een tool aan voor het managen van docker containers namelijk Docker Compose. Een voorbeeld van een configuratiebestand voor Vagrant en Docker Compose worden hieronder weergegeven. Beide zetten een docker container die redis noemt, op van een image genaamd redis.

```
1 Vagrant.configure("2") do |config|
2   config.vm.provision "docker" do |d|
3     d.image = "redis"
4     d.name = "redis"
5   end
6 end
```

Dit is een voorbeeld van een Vagrant bestand voor docker. Deze kan opgestart worden met het commando 'vagrant up'

```
1 #redis image
2 redis:
3 image: redis
```

Dit is een voorbeeld van een Docker-compose bestand voor docker. Deze kan opgestart worden met het commando 'docker-compose up'

5.4 Logging en monitoring

We kunnen onze Docker containers zo goed beveiligen en managen als we willen. Het is bijna nooit de vraag "zal er iets verkeerd gaan?", maar eerder de vraag wanneer iets verkeerd zal gaan. Om te kunnen weten wanneer er iets verkeerd gaat en wat er precies verkeerd gaat, is het monitoren van onze containers en loggen van wat er gebeurt zeer belangrijk. Daarom wordt er hier kort behandeld wat een mogelijke manier is om containers te monitoren en hoe deze containers kunnen worden gelogd. De tools die hier zullen uitgelegd zijn opnieuw zeker niet de enige die hiervoor gebruikt kunnen worden. De focus ligt hier eerder op wat er gemonitord en gelogd moet worden en hoe dit persistent kan gebeuren.

De mogelijkheid bestaat om zelf een volledig systeem op te zetten om het systeem te loggen en monitoren. Maar het is heel wat belangrijker om te weten wat er moet gelogd en gemonitord worden dan de manier waarop we dit doen. Het is dan ook individueel uit te maken als er gekozen wordt om logging en monitoring zelf te voorzien of te kiezen voor een bijna kant en klare oplossing.

(Patrick Debois)

Bij het loggen en monitoren van containers is er niet zo veel veranderd in vergelijking met het monitoren en loggen van een virtuele machine. er bestaat nog altijd zowel de optie om alles zelf te configureren of een tool installeren die het voor ons doet. Hierbij moet er enkel rekening gehouden worden met het feit dat er nu, op de machine waarop de containers staan, evenveel logs worden geproduceerd als bij verschillende virtuele machine samen wanneer er zonder docker containers wordt gewerkt. Bij monitoren van containers is het belangrijk dat zowel het hostsysteem wordt gemonitord, als de services of software in de containers. Waarbij we bij het monitoren van het hostsysteem nog altijd dezelfde elementen monitoren als bij een gewone virtuele machine, maar nu ook docker specifieke elementen moeten bijhouden zoals onder andere verkeer tussen containers en welke containers zich op dat hostsysteem bevinden.

Hoofdstuk 6

Conclusie

Er zijn sinds Docker uitgekomen is heel wat kritieken geweest over de werking van Docker. Zowel gerechtvaardigde als ongerechtvaardigde. Docker biedt ons een tool die flexibeler en complexer is dan het gebruik van een gewone virtuele machine. Er zijn hier wat foute opvattingen over Docker geweest in verband met vooral security maar ook op vlak van manageability. Er werden verwachtingen gesteld dat er met Docker niet meer extra moest beveiligd worden, dat op welke manier we onze containers willen gebruiken, ze automatisch veilig en manageable zijn. Op het moment dat wat we normaal op een virtuele machine zouden draaien, gaan containerizen moeten we de beveiliging gewoon op een andere plaats voorzien. Als we gebruik maken van virtuele machines moet er nog altijd gebruik gemaakt worden van beveiliging van het netwerk van de virtuele machines. Daarnaast werd ook elke virtuele machine op een andere manier beveiligd. Deze best practices die we vroeger toepasten op de virtuele machines, mogen we nu niet vergeten bij het gebruik van Docker. Elke Docker container moet nog altijd beveiligd worden naargelang wat we willen uitvoeren op de container. Als we Docker gebruiken maken we gebruik van een flexibele, complexe en krachtige tool. zoals Voltaire zei, "With great power comes great responsibility". Docker is een relatief nieuwe tool waarvoor een actieve community is die problemen die opkomen zo snel mogelijk oplossen. Als we onze containers op een virtuele machine uitvoeren en zowel de containers als virtuele machine correct beveiligen en up to date houden, is er zeker een veilige plaats voor Docker in een serveromgeving.

Door de extra flexibiliteit die Docker aanbied, wordt het moeilijker om onze containers te managen. Er moet kunnen afgestapt worden van het minutieus controleren van containers. De containers moeten zo gemaakt worden dat er zonder veel menselijke tussenkomst langdurig gebruik van gemaakt kan worden. Er kunnen tools voor het managen van Docker containers zowel voor productie als development gebruikt

worden. Bij het gebruik van Docker containers wordt logging en monitoring heel wat belangrijker. Wanneer we onze containers meer willen "loslaten" moet er een systeem bestaan die ervoor instaat ons te waarschuwen als er iets misloopt met onze containers.

Docker bied ons een extra laag van virtualisatie aan. Hierdoor mogen er niet dezelfde eisen stellen aan Docker als dat we doen bij virtuele machines. Beide hebben hun plaats op de markt, en hebben de bedoeling om met elkaar samen te werken en niet elkaar vervangen. Hierbij moeten we rekening houden als we wat vroeger op verschillende virtuele machines zou uitgevoerd worden nu laten uitvoeren op één virtuele machine met Docker containers. We een deel van de controle over deze machines verliezen, maar veel meer flexibiliteit verkrijgen. Daarom mag er niet vergeten worden om de veiligheids elementen die vroeger bestonden om de aparte virtuele machines te beveiligen ook worden meegebracht naar het nieuwe systeem met Docker containers.

Lijst van figuren

3.1	Virtualisatie bij Virtuele machines- ?	10
3.2	Virtualisatie bij Docker Containers - ?	10
3.3	Zoeken naar images op de docker hub site	12
3.4	Zoeken naar images via command-line	12
3.5	Output van het docker images commando	15
3.6	Output van het docker ps commando	16

Lijst van tabellen